

սպառնում են զրկել մեր ս. եկեղեցին իւր հայատիպար բարեգործութիւնից: Դաժանակ է արդ. ճանաչել թերութիւնն և ճիգն թափել զրա առաջն առնելու:

Հայութիւնն իւր թշուառ ծակատաքով կորցրել է բազմաթիւ հին ժառանգութիւններ, հայրենի հողից, մայրենի լեզուից, ինքնուրոյն հայկական կենցաղավարութիւնից զրկւում է հայ գաղթականների մէջ միակ հայ եկեղեցին էր մնացել հայատիպար, այն էլ հետզհետէ կորցնում է իւր այդ յատկութիւնը: Ղատապարտելի անտարբերութիւնը, անյատակ տգիտութիւնը և անմիտ ազատամտութիւնն ձեռք ձեռքի տուած քանդում են հայրենական աւանդութիւնների ցանկը: Այսօր հեռաւոր հայ գաղութները շրջող հայր եկեղեցիներին այցելելով հազիւ է ճանաչում, որ դրանք միեւնոյն ազգին են: Յիշում է արդեօք հայ ժողովուրդը իւր Հովուպետի դիտողութիւնները, որ արաւ Նա իւր ուղեւորութեան ժամանակ, երբ եկեղեցիք մտնելով օտար և խորթ նորաձեւութիւնների հանդիպեց: Թող ամէն մի հայ նախանձախնդիր լինի հայրենի եկեղեցու բարեգործութեան, թող ամէն մի եկեղեցական պաշտօնեայ անխախտ պահպանի մեր ս. եկեղեցու ծէսերն արարողութիւններն ու աւանդութիւնները թէ ներքինի և թէ արտաքինի վերաբերութեամբ:

«Արարատը» իբրեւ հայաստանեայց եկեղեցու կենդրոնի բերան՝ պարտք է համարում յիշեցնելու այս կարեւոր պահանջը, թող ամէնքը մեր ս. եկեղեցին մտնելով տեսնեն, որ դրանք ամէն տեղ նոյն ս. Առաւուրդի փարախներն են: Հայ եկեղեցու բարեգործութեան ծառայելու նպատակով՝ ահա բաց ենք անում «Արարատի» էջերը այն անձանց համար, որոնք կը կամենան իրենց դիտողութիւններն անել նորամուծութիւնների վերաբերութեամբ և կամ իրենց տարակոյսները փարատել որ և է եկեղեցական—ծխական, արտաքին և ներքին կասկածների մասին: Խումբազորութիւնս ուրախութեամբ կընդունի այդ խնդիրներին վերաբերեալ հարցումներն և կաշխատի ըստ կարի ամփոփ և ճշգրիտ բացատրութիւններ տալ «Արարատի» էջերում:

ԵԿԵՂԵՅԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՒ.

ԱԶԳԻՄ ՎԷՀԱՓԱՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
Ս. ՕԾՄԱՆ ՏԱՐԵԿԱՐԶԸ.

Թէպէտե սեպտեմբերի 26-ին, երեքշաբթի

օրը, լրանում էր նորին Սրբութեան Ազգիս Վեհափառ Հայրապետի Ս. Օծման տարեգործը, բայց առաջուց արդէն կարգադրուած էր, որ այդ տարեգործի հանդէսը կատարուի Վարադայ Ս. Խաչի տօնին, կիրակէ օրը, Ս. Էջմիածնում ուխտաւորներն երբէք այնքան բազմաթիւ չեն լինում, որչափ Վարադայ Ս. Խաչի տօնին, որովհետեւ Տայոց, Հիրակի և Արագածոտնի բոլոր հայ ուխտաւորները նախընթաց օրը իրենց ուխտը Մուղնու Ս. Գէորգում կատարելուց յետոյ շտապում են Ս. Էջմիածին, Այս տարի ևս լինէ էր ուխտաւորներով Վաղարապետը և վանքի շրջապատը:

Պիւրակէ առաւօտեան ժամերգութիւնից յետոյ ամէնքը պատրաստուեցան հայրապետական մաղթանք կատարելու: Ըմբողջ միաբանութիւնը խմբուած տաճարում Աւագ սեղանի առաջ նորին Վեհափառութեան ներկայութեամբ կատարեց սրտառուէ հայրապետական մաղթանք, որից յետոյ ամէնքը նորին Օծութեան աջն առան, Ձը նայելով որ Վեհափառ Հայրապետը տկար էր, այնու ամենայնիւ ս. Պատարագից յետոյ ընդունեց պաշտօնական անձանց, ժողովրդին, ձեմարանական խմբին և աշակերտներին, ձեմարանի աշակերտներին աջ տալուց յետոյ նորին Սրբութիւնը մի խրատ խօսեցաւ նրանց յայտնելով որ Խըն այժմ Ս. Էջմիածնի արտաքին շինութեամբ է զբաղուած, ներքին վերաշինութիւնը ձեմարանից և վանական միաբանութիւնից պիտի սկսուի, որին նուիրելու համար յոյս ունի, որ Աստուած իրեն դժ և ժամանակ պիտի տայ:

Ճաշին վանքի սեղանատանը միաբանութեան, ձեմարանի ուսուցչաց և աշակերտաց, ուխտաւորների և հիւրերի համար ձօխ սեղան էր պատրաստուած, որին նախագահում էր Գերապատիւ Մեսրոպ Արքեպիսկոպոսը:

Նորին Վեհափառութեան արեւշատութեան բաժակի վրայ նախագահ բարձր. Սրբազանը մի քանի սրտառուէ խօսք ասաց, որից յետոյ խօսեցին ձեմարանի ուսուցիչ Մեծ. պ. Ն. Բարամանցը, Ս. Էջմիածնում այժմ իբրեւ հիւր գտնուող պ. Ա. Երիցեանը, ձեմարանի տեսուչ Մեծ. պ. Կ. Աստառեանը առաջարկեց մեր կենդանութեան սիւն Ս. Էջմիածնի յարատեւութեան կենսաբան և առանձին կերպիւ շեշտեց հայ ժողովրդի բացակայութիւնը այսպիսի հանդէսներից, Առաջարկուած կենացներ ընդունուեցան բուռն ողևորութեամբ: Սեղանատան երգում էր ձեմարանի երգեցիկ խումբը արժանապատիւ Կոմիտաս վարդապետի ղեկավարութեամբ:

Երեկոյեան մեծ ծրագրուող և հրախաղութիւն կար թէ վանքի բակում և թէ ձեմարանում: Խուռը բազմութեան ուրախացնում էր իւր երգերով ձեմարանի երգեցիկ խումբը, Տօնախմբու-